

Vogndel, for hvilken intet Menneske kan bære personligt Ansvar. Jeg beder derfor den højtærede Minister om at være varsom med at fremskaffe Straffedomme over nogle af de Mennesker, som har haft med den Sag at gøre.

I den nærmeste Tid efter Ulykken blev der af Pressen og navnlig af Bladet „Politiken“ drevet en stærk Agitation mod Statsbanernes Ledelse, en Agitation, som kun kunde virke landsskadelig, idet den maatte gøre Folk i Udlandet bange for at rejse paa de danske Statsbaner. Jeg tog Statsbanerne i Forsvar efter fattig Evne, idet jeg baade i Skrift og Tale gjorde gældende, at de danske Statsbaner er lige saa driftssikre som Udlandets Baner, og at der er faa Stater, hvor man har en bedre og sikrere Jernbaneordning, end vi har her i Landet. Jeg tror endvidere, at der er faa Steder, hvor man finder sig sikrere end i en dansk Jernbanekupé. Det var meget svært at faa disse Tanker frem i hine Dage, da Folk var stærkt nervøse. Der var navnlig en Udtalelse, som mødte mig Gang paa Gang, og som har givet mig Anledning til at fremsætte disse Bemærkninger her, og det var den, at man jo maatte tro, det var rigtigt, hvad der stod i „Politiken“, da dette Blad er Regeringsblad og de fleste af Ministrene dets Medarbejdere. Man kunde da ikke tro andet, end at „Politiken“ maatte have sine Oplysninger fra selve Ministeriet. Nu vil jeg meget gerne have, at den højtærede Trafikminister overfor Rigsdagen og det hele Land klarer dette Forhold, thi det er ganske givet, at Ministeriet ikke kan have staaet bag ved de Artikler, som havde den Karakter, jeg før nævnte. Jeg tror, det er rigtigt overfor hele Landet, at Ministeren her faar Lejlighed til at klarlægge, hvorledes Forholdet er. Og til Rigsdagen vil jeg gerne sige: Lad os ikke blive nervøse i Anledning af Bramminge-Ulykken, saa at vi giver os til at lovgive forkert. Der hæver sig nu Røster for, at vi skal have flere Ingeniører o. s. v. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, som antagelig inden ret længe vil komme til Behandling her, men vente med at fremsætte min Mening om Enkeltheder indtil da. Jeg vil blot sige, at jeg tror, at de danske Statsbaner raader over Ingeniører nok, naar blot de vilde lade dem arbejde i praktisk Ingeniørvirksomhed i Stedet for, som Tilfældet er, at lade dem sidde omkring paa Kontorerne og „lave Sager“, lave enhver Bagatel om

til en stor Sag. Der er et stort Omsvøbsdepartement i de danske Statsbaner, som vistnok bør fjernes saa hurtigt som ske kan. Det er ikke Personernes Antal og Kvalitet, det er galt fat med i Jernbanestaten, det er selve Systemet, der er galt, det System, som Rigsdagen har sin store Del af Ansvaret for. Der sidder indenfor de danske Statsbaner mange dygtige Mænd, som er blevet kørt trætte for tidligt. Handlen efter Konduite og under Ansvar kendes snart ikke mere indenfor Statsbanerne, alt gaar pr. Ordre. Naar man i Beretningerne om Bramminge-Ulykken har set fremhævet Gang paa Gang, at der er en eller anden Ordre, som ikke er fulgt, er jeg ikke sikker paa, at det forholder sig helt rigtigt hermed, men selv om det var rigtigt, vilde denne Ordre dele Skæbne med en hel Mængde andre Ordre, thi de danske Statsbaner har en Ordresamling saa stor, at jeg tror, man ganske roligt kunde udsætte en meget stor Præmie for den, der kunde finde til Bunds i den og vide Besked med den. Der er vist ikke et eneste Menneske, der kender den Ordresamling til Bunds, og mange praktiske og dygtige Jernbanemænd har sagt til mig, at Banernes Ordresamling er af den Karakter og det Omfang, at hvis man skulde overholde alle de deri givne Ordre, maatte hele Danmarks Jernbanekørsel gaa i Staa med det samme.

Det, Statsbanerne efter mit Skøn trænger til, er en Fornyelse af selve Administrationssystemet. Ministeriet har i Øjeblikket til Raadighed en Kommissionsbetænkning med dette for Øje. Den blev færdig, hvis jeg ikke husker fejl, i April Maaned, saa den er snart et halvt Aar gammel, og det undrer mig egentlig, at den ikke er kommet frem før. Jeg kan ikke forstaa, hvad Aarsagen er dertil. Jeg har hørt fortælle, at det er, fordi den øverste Jernbaneadministration skulde have Lejlighed til at afgive en Betænkning over Kommissionsbetænkningen, og at man har nedsat et Udvalg af mere underordnede Jernbanemænd, der ogsaa skal afgive Betænkning, hvilken Betænkning formentlig da vil blive en Betænkning over Generaldirektionens Betænkning over Kommissionens Betænkning. Om det forholder sig saaledes, ved jeg ikke. Det er jo lidt svært at tro, at vi her i Danmark skulde være saa grinagtige, men jeg tør dog ikke helt benægte, at det er Tilfældet. I hvert Fald beder jeg om, at denne Kommissionsbetænkning maa komme frem saa hurtigt som muligt, saaledes at baade Offentlig-